

ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อละครชุด Drama for All

ของสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

Attitude of the audience about series “Drama for All” of Thai PBS

ชาตินรงค์ วิสุตกุล*

Chatnarong Visutkul*

บทคัดย่อ

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสได้ผลิตละครชุด Drama for all จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งเป็นละครที่คนทั่วไป คนหูหนวก และคนตาบอด สามารถรับชมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการผลิต การเขียนบทละคร และมีบริการเพื่อคนพิการ เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงเนื้อหาและอารมณ์สในการรับชม ขณะเดียวกันคนทั่วไปซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่และเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักนั้น คนกลุ่มนี้มีความคิดเห็นและมีข้อเสนอแนะอย่างไรต่อละคร เนื่องจากเนื้อหาและบริการเพื่อคนพิการที่จัดทำขึ้นอาจจะมามากหรือน้อยเกินไป หรืออาจก่อให้เกิดความรำคาญจนทำให้ความสนุกสนานในการรับชมขาดหายไป ผู้เขียนได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ชมละครซึ่งเป็นคนทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเก็บรวบรวม

* อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

110/1-4 ถ.ประชาชื่น เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

E-mail : chatnarong.vis@dpu.ac.th

* Lecturer , Faculty of Communication Arts , Dhurakij Pundit University

110/1-4 Prachachuen Rd., Laksi, Bangkok 10210,

E-mail : chatnarong.vis@dpu.ac.th

ข้อมูลจากคนทั่วไปเพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการนำเสนอละครชุด “Drama for All” และบริการเพื่อคนพิการในละครของไทยพีบีเอส โดยแบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ ทั้ง 4 ภาค ๆ ละ 6 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน

พบว่าผู้ชมซึ่งเป็นคนทั่วไป เมื่อดูละครแล้วรู้สึกเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย มีความสุขในการรับชม และได้แง่คิดมุมมองที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย มีเพียงส่วนน้อยที่รู้สึกอึดอัดต่อละครบางเรื่อง

โดยภาพรวมทุกเรื่องเป็นละครคุณภาพ มีสาระและให้ความบันเทิง ขณะที่เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นต่อบริการเพื่อคนพิการ พบว่า คนทั่วไปส่วนใหญ่ รับผิดชอบไม่ได้ ไม่รู้สึกคุ้มค่าต่อบริการต่าง ๆ เพื่อคนพิการ และต้องการให้เพิ่มเติมบริการเพื่อคนพิการเข้าไปได้อีก เพื่อให้คนพิการโดยเฉพาะคนหูหนวกและคนตาบอด สามารถรับชมละครได้อย่างมีความสุขเช่นเดียวกับคนทั่วไป

คำสำคัญ: Drama for all / สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส / บริการเพื่อคนพิการ / ผู้ชม / อรรถรส

Abstract

Thai PBS television station produced 4 series of “Drama for All” which are the series for normal people, deaf, and blind people. By adjusting the production make handicapped persons can reach the content of the series. What is the feeling of normal people, which is the main audiences, for the series? Since the series have many contents for handicapped people, they may make the audiences feel unhappy

about those contents. Then, I interviewed some non-disable audiences. My objective is to find comments and suggestions and contents for handicapped persons for the series “Drama for all” by dividing 4 groups of audience by region : north, south, northeast, and central. Each group consists of 6 audience.

This research found that normal audiences felt happy, relax and got ideas for life when they were watching the series. Only a few audiences felt unhappy with some series. The overview of the series has many good things to adapt in real life. By the way the contents for handicapped persons do not annoy the audience. The normal audiences want the producer make more contents for the handicapped persons especially deaf and blind persons. They want the handicapped persons feel happy the same as they do.

Keyword: Drama for all / Thai PBS / content for handicapped persons / audience / Poetic Flavor

ที่มาและความสำคัญ

จากรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2564) ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2564 พบว่า คนพิการที่ได้รับบัตรประจำตัวคนพิการจำนวน 2,096,931 คน (ร้อยละ 3.17 ของประชากรทั้งประเทศ) ซึ่งมีคนพิการเพศชาย จำนวน 1,094,495 (ร้อยละ 52.20) และคนพิการเพศหญิง จำนวน

1,002,435 คน (ร้อยละ 47.80) ในจำนวนนี้แบ่งตามประเภทความพิการได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย 1,047,144 คน (ร้อยละ 49.94) ลำดับที่ 2 พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย 393,826 คน (ร้อยละ 18.78) ลำดับที่ 3 พิการทางการเห็น 189,847 คน (ร้อยละ 9.05) (รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ณ วันที่ 30 เดือนมิถุนายน 2564)

ทั้งนี้ จากข้อมูลพบว่า กลุ่มคนหูหนวกและกลุ่มคนตาบอด เป็นกลุ่มคนพิการที่มีจำนวนมากอยู่ในลำดับที่ 2 และลำดับที่ 3 ของประเภทของความพิการ ซึ่งในฐานะของความเป็นมนุษย์กลุ่มคนพิการทั้ง 2 ประเภทควรมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงพื้นฐานเช่นเดียวกับคนทั่วไป

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส) จึงได้ร่วมมือกับหลายบริษัทเพื่อสร้างโปรเจกต์ DRAMA FOR ALL กับการสร้างสรรค์นวัตกรรมความบันเทิงรูปแบบใหม่ ที่จะประโยชน์ต่อการเข้าถึงประชาชนทั่วไป และเป็นพื้นที่ของการสื่อสารความบันเทิงไปยังกลุ่มคนพิการ โดยเฉพาะคนหูหนวกและคนตาบอดสามารถรับชมละครพร้อมกับคนทั่วไปได้อย่างเท่าเทียม

โดยทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการผลิต การเขียนบทละครที่สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อบริการความสะดวกในการเข้าถึงเนื้อหาแก่คนพิการทางการได้ยิน ได้แก่ บริการคำบรรยายแทนเสียง และบริการล่ามภาษามือสำหรับคนพิการทางการมองเห็น มีการให้บริการความสะดวก ได้แก่ เสียงบรรยายภาพ เป็นการบริการคำบรรยายภาพด้วยเสียงที่ละเอียดมากขึ้น บริการดังกล่าวทำให้ผู้ชมโดยเฉพาะคนพิการได้สัมผัสความสนุกครบทุกอรรถรสของละคร ซึ่งมีทั้งสิ้น 4 เรื่องนั้น จะมีความสนุกสนานที่แตกต่างกันสามารถสรุปดังนี้

ภาพที่ 1 ละครชุด Drama for all 4 เรื่องของไทยพีบีเอส
ที่มา: <https://program.thaipbs.or.th/Dramaforall> (2564)

ละครเรื่องแรกชื่อเรื่องว่า “ความทรงจำใหม่ หัวใจเดิม” เรื่องราวการออกเดินทางไปด้วยรูปครึ่งสุดท้าย ก่อนที่จะมองไม่เห็นของ “ปราณ” ช่วงภาพฝีมือดีแพร่ภาพเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2564

เรื่องที่สอง “Super แมน” เรื่องราวของ “แมน” ที่พร้อมยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือผู้คน ไม่ว่าจะเรื่องเล็กน้อยแค่ไหน จนกระทั่งต้องมาเจอกับ “โอโซน” นักข่าวสาวสวยที่ต้องการสร้างคนตัวอย่างแมนให้กลายเป็น “ซูเปอร์แมน” ที่มีชื่อเสียงโด่งดังแพร่ภาพเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2564

เรื่องที่สามเป็นละครสะท้อนสังคม ชื่อเรื่อง “ลิเก ๑๐๐ ล้าน (วิว)” พบกับเรื่องราวอุ่น ๆ ของคณะลิเก “รพินทร์ กังวลไพร” ที่กำลังจะถูกไล่ที่ถ้าภายใน 7 วันนี้คนดูไม่ถึงร้อย จากวิกิเลขาตลาด จึงต้องประกาศศักดาหลงโซเซเลียส เปลี่ยนเรื่อง ปรับภาพลักษณ์ เพื่อปลุกชีวิตคนลิเกอีกครั้ง แพร่ภาพเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2564

และเรื่องสุดท้าย “อาชญากร คน 5G” เรื่องราวของเหล่านักสืบหน้าใหม่ 5 คน ได้มารวมตัวกัน เพื่อก่ออาชญากรรมครั้งใหม่ เพราะหวังจรรายทางลัด

ด้วยการเปิดสำนักดูดวงที่แน่นที่สุดในโลก แพร่ภาพวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2564 (ไทยพีบีเอส, 2564)

ละครทั้ง 4 เรื่องได้มีบริการเพื่อคนพิการ ที่จะทำให้คนพิการสามารถรับชมละครไปพร้อม ๆ กับคนทั่วไปได้อย่างไม่มีข้อจำกัด ได้แก่

ภาษามือใหญ่เต็มจอ (Big Sign) โดยเป็นบริการภาษามือที่ทำให้มีขนาดใหญ่ขึ้น สามารถรับชมได้แบบเต็มจอในช่วงเวลาเดียวกับที่รายการมีเสียงพูด หรือเสียงประกอบเกิดขึ้น เพื่อให้คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย เข้าถึงหรือรับรู้และรับชมละครได้

ภาพที่ 2 ภาษามือใหญ่เต็มจอ (Big Sign)
ที่มา: <https://shorturl.asia/gYzvf>

บริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Caption หรือ CC) เป็นบริการคำบรรยายแทนเสียงตลอดทั้งเรื่อง โดยมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ผู้ชมได้เลือกรับชมได้ เป็นประโยชน์เพื่อให้คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย เข้าถึงหรือรับรู้และรับชมละครได้

ภาพที่ 3 บริการคำบรรยายแทนเสียง
ที่มา: <https://shorturl.asia/28rU>

บริการเสียงบรรยายภาพสำหรับคนพิการทางสายตา เป็นบริการเสียงบรรยายภาพด้วยเสียงเทคนิคพิเศษในละคร เพื่อให้คนพิการทางสายตาสามารถรับชมละครและเข้าใจเรื่องราวได้มากขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า เนื้อหา อรรถรส รวมทั้งบริการต่างๆ เพื่อคนพิการที่ไทยพีบีเอสผลิตขึ้นเพื่อให้คนหูหนวกและคนตาบอดสามารถรับชมได้อย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไปนั้น การผลิตเนื้อหาและบริการเพื่อคนพิการในละครอาจทำให้คนทั่วไปเกิดความรู้สึกรำคาญหรือขาดความสนุกเพลิดเพลินในการรับชมได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาละคร การปรับปรุงเนื้อหาและการปรับปรุงบริการเพื่อคนพิการ ที่สามารถตอบโต้ให้กับผู้ชมทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นคนทั่วไป คนหูหนวก และคนตาบอดสามารถรับชมได้อย่างมีความสุข และเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างเท่าเทียมกัน

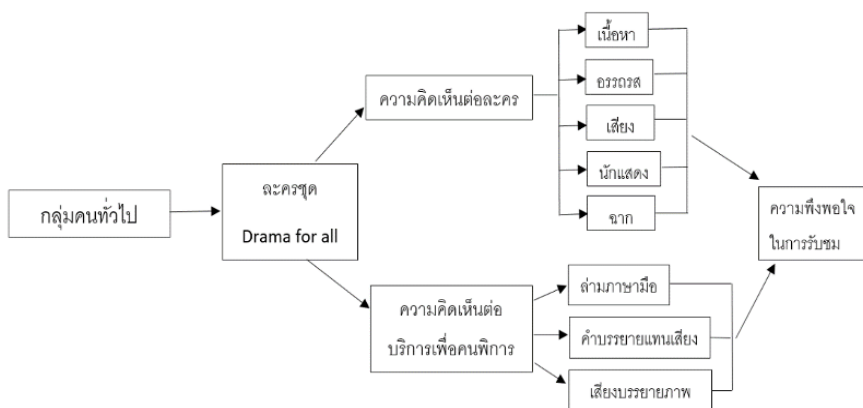
แม้ว่าตามเจตจำนงของสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ละครชุด Drama for all เป็นละครที่คนทั่วไป คนหูหนวก และคนตาบอด สามารถรับชมได้อย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับกลุ่มคนทั่วไปที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักและเป็นผู้ชมคนส่วนใหญ่ที่รับชมละครนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาว่า คนกลุ่มนี้มีความคิดเห็น

และมีข้อเสนอแนะอย่างไรต่อละครชุด Drama for all รวมถึงบริการต่าง ๆ เพื่อคนพิการที่มีอยู่ในละครชุดดังกล่าว

บทความชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคนทั่วไปเพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการนำเสนอละครชุด “Drama for All” และบริการเพื่อคนพิการในละครของไทยพีบีเอส

การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ ด้วยการสนทนากลุ่มออนไลน์และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพกับผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งผู้ชมกลุ่มเป้าหมายในแต่ละภูมิภาค เป็นกลุ่มคนทั่วไป จำนวน 6 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม 4 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 24 คน

กรอบความคิด

นิยามความหมาย

Drama for all หมายถึง โปรเจกต์ละครชุดใหม่จากสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส เพื่อเข้าถึงผู้ชมทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมไม่ว่าจะเป็นกลุ่มคนทั่วไป คนหูหนวก และคนตาบอด

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส หมายถึง องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai Public Broadcasting Service) หรือ ส.ส.ท. ในฐานะองค์การสื่อสารสาธารณะที่ไม่แสวงผลกำไรแห่งแรกของประเทศไทย เพื่อดำเนินการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่สนับสนุนการพัฒนาสังคม ที่มีคุณภาพ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทย

บริการเพื่อคนพิการ หมายถึง บริการเพื่อคนหูหนวก การมีคำบรรยายแทนเสียง (Closed Caption) และการให้บริการล่ามภาษามือ (Sign Language Interpreter) บริการเพื่อคนตาบอด การมีเสียงบรรยายภาพ (Audio Description หรือ AD) ที่มีอยู่ในละครชุด Drama for all ของสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

ผู้ชม หมายถึง กลุ่มคนทั่วไปที่รับชมละครชุด Drama for all

อรรถรส หมายถึง ความรู้สึกหลังได้รับชมละครชุด Drama for all

วิธีการศึกษา

ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดย 1.การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับละครชุด Drama for all และ 2.ด้วยการสนทนากลุ่มออนไลน์ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้ชมกลุ่มเป้าหมาย 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งผู้ชมกลุ่มเป้าหมายในแต่ละภูมิภาค เป็นกลุ่มคนทั่วไปที่รับชมละครชุด Drama for all ทั้ง 4 เรื่องจบแล้ว แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน จำนวน 4 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 24 คน โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้

ความคิดเห็นต่อละคร Drama for all ได้แก่ 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านอรรถรส 3. ด้านเสียงบรรยาย ดนตรีประกอบ 4. ด้านนักแสดง และ 5. ด้านฉากและบรรยากาศ ความคิดเห็นที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการในละคร ได้แก่ 1. ความคิดเห็นที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการในละครเป็นอย่างไร 2. บริการเพื่อคนพิการในละครมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่ อย่างไร

ผลการศึกษา

จากการรวบรวมเอกสารวิเคราะห์เนื้อหา และสำรวจความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับละครชุด Drama for all พบว่า บนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย Facebook เพจละครไทยพีบีเอส มีการกล่าวถึงละครชุด DRAMA FOR ALL ในวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 พบว่า มีผู้คนกว่า 200 บัญชีเข้ามาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวประมาณ 210 ความคิดเห็น ซึ่งส่วนใหญ่รอตติดตามละครชุดเรื่องนี้ทั้งในเนื้อหาละคร และศิลปินคนโปรดที่ชื่นชอบ (ละครไทยพีบีเอส, 2564)

ขณะที่บนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย YouTube ช่อง ThaiPBS Big Sign ในการ LIVE ภาษามือ เรื่อง ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ตอนที่ 2 วันที่ 15 ส.ค. พ.ศ. 2564 พบว่ามีผู้คน 4 รายชื่อเข้ามาแสดงความคิดเห็นชื่นชมเกี่ยวกับละครและเสนอแนะอยากให้ทำละครให้กำลังใจรูปแบบนี้ออกมาอีก (Thai PBS Big Sign, 2564)

และจากการสัมภาษณ์คนทั่วไปทั้ง 4 ภาค ๆ ละ 6 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน หลังได้รับชมละครชุด Drama for all ครบทั้ง 4 เรื่องแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นและมีข้อเสนอแนะต่อละครชุด Drama for all ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อละครชุด Drama for all

1. ด้านเนื้อหา

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชมกลุ่มคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาค ในด้านเนื้อหาของละครพบว่า เรื่องที่ 1 ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ได้ความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือต่อคนตาบอดว่าควรทำอะไร และได้แรงบันดาลใจในการต่อสู้ชีวิต เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมน ได้รู้ว่ายังมีคนดีที่คอยช่วยเหลือผู้คนอยู่ในสังคม แต่บางคนรู้สึกว่ามันไม่สมจริง และดูโอเวอร์เกินไป เรื่องที่ 3 ลิเกร้อนล้าน(วิว) ได้เรียนรู้ถึงการต่อสู้ของนักรักสมัครพรรคพวกวัฒนธรรมไทย คือลิเกที่ปัจจุบันไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร และการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย และเรื่องที่ 4 อาชญากรคน5G ได้รู้ถึงกลโกงของมิจฉาชีพ การหลอกลวงในโลกไซเบอร์

“เนื้อหาได้ครบทุกรส เราได้เข้าใจถึงความรู้สึกของคนพิการหรือคนที่ใกล้จะตาบอด หากวันหนึ่งเราจะสูญเสียสิ่งที่เรารักไป หรือสูญเสียในสิ่งที่เราเคยมีความสามารถ วันหนึ่งเราจะรู้สึกว่ามันมีค่าแค่ไหน ได้มุมมองเข้าใจหัวอกผู้พิการทางสายตา” (สุชาดา วันทอง, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 8 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 1 ตารางแสดงความรู้สึกละครต่อละครด้านเนื้อหา

ภาค	เนื้อหาละคร
เหนือ	เรื่องที่1 คนทั่วไปสามารถดูได้ เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีปฏิบัติของคนตาบอด เรื่องที่2 ต้องการสื่อถึงการทำความดี แต่ดูแล้วโอเวอร์มากไป ทั้งการพูดและการแสดง เรื่องที่3 ได้นำมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยี ให้มันทันสมัย จึงทำให้อดทนกลืนขึ้น เรื่องที่4 เข้าใจง่าย สามารถดูแล้วนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้
อีสาน	เรื่องที่1 เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่าย จะได้รู้จักระวังคำพูดเพราะอาจจะกระทบจิตใจต่อผู้พิการได้ เรื่องที่2 พยายามจะสื่อว่าคนธรรมดาสามารถเป็นฮีโร่ได้ แต่ด้วยการดำเนินเรื่องคิดว่าเหมาะกับเด็กมากกว่า เรื่องที่3 ตีมีการอนุรักษ์วัฒนธรรม ที่ปัจจุบันดูเลกกันน้อยลง มีการปรับตัวตามยุคสมัยขึ้น นำลิเกมาโลดโผน เรื่องที่4 เรื่องนี้สอนให้รู้ถึงกลโกงที่มาในรูปแบบของโซเชียล
กลาง	เรื่องที่1 ทุกคนสามารถดูได้ สร้างความหวังและแรงบันดาลใจ ได้รู้วิถีชีวิตของคนตาบอด เรื่องที่2 เข้าใจง่ายดี ชอบในการยกคนดีตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งเอามาเล่าเรื่อง เรื่องที่3 ได้เห็นคนที่มีใจมุ่งมั่น คนที่อยากทำลิเกเขาก็พยายามปรับตัวไปเรื่อยๆ เรื่องที่4 ได้รู้วิธีเจาะข้อมูลหรือเอาเงินในกระเป๋าของเราไปใช้ หลอกให้คนอื่นตายใจ ใช้วิธีแบบเนียนที่คาดไม่ถึง
ใต้	เรื่องที่1 เนื้อหาได้ครบทุกรส เรียนรู้ชีวิตของคนตาบอด การเห็นคุณค่าตัวเองและการใช้ชีวิตให้มีความสุข เรื่องที่2 พยายามให้เห็นว่า อย่างน้อยในสังคมเราที่มีความวุ่นวาย ยังมีคนดีอยู่ในสังคม เรื่องที่3 เนื้อหาสั้นไหล สนุก ได้ความฮา ได้ความกล้าลองทำสิ่งใหม่ๆ เรื่องที่4 ให้ความรู้เท่าทันกลโกงในรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยบางคนตามไม่ทัน

จากตารางแสดงความคิดเห็นกลุ่มคนทั้ง 4 ภาคเกี่ยวกับเนื้อหาของละคร ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าเนื้อหาของละครเป็นเรื่องที่คนทุกกลุ่มสามารถดูได้ เป็นเรื่องที่ดี มีสาระ เข้าใจง่าย และได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อผู้พิการทางสายตา การเห็นคุณค่าในชีวิต การที่คนธรรมดาสามารถช่วยเหลือคนอื่น ๆ ได้โดยไม่หวังผลตอบแทน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมโดยการ

ประยุคษ์ให้เหมาะสมกับยุคสมัย และการรู้เท่าทันกลโกงต่าง ๆ ในโลกไซเบอร์ มีส่วนน้อยแสดงความเห็นว่าว่า เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมนนั้น การดำเนินเรื่องดูไม่สมจริงทั้งด้านเนื้อหาและการแสดง

2. ด้านอรรถรส

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชมกลุ่มคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาค ในด้านอรรถรสของละครพบว่า เรื่องที่ 1 ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ได้รับความสนุกสนานครบทุกรสชาติ ทั้งสนุก เศร้า อมยิ้ม และกำลังใจ เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมน เป็นเรื่องราวที่ดูง่าย เบาสมอง และขายความตลก แต่มีบางกลุ่มที่แสดงความคิดเห็นว่าเรื่องนี้ดูไม่สมจริงเหมือนการ์ตูนมากกว่า เรื่องที่ 3 ลิเกร้อนล้าน (วิว) ส่วนใหญ่พูดไปในทิศทางเดียวกันว่ามีความสนุกสนาน ตลก โรแมนติกและทำให้เห็นมุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับลิเก และเรื่องที่ 4 อาชญากรคน 5G เป็นเรื่องที่สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และยังสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับกลโกงต่างๆ

“พยายามทำให้คนดูดูแล้วตลก แต่ไม่รู้ลึกตลก การยิงมุกสอดแทรกต่างๆด้วยความที่แสดงเกินจริงมากเกินไป เวลาيلمุกทำให้ฉากนั้นดูจืด บางประเด็นที่สื่อสารก็พูดไม่ลึกสักที เช่น พระเอกไม่ต้องการที่จะโด่งดังในโซเชียล จากที่นักข่าวสร้างสถานการณ์ให้ ฉากนี้ดูยาวเกินไป” (จิระศักดิ์ หลักเมือง, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 2 ตารางแสดงความรู้สึกต่อละครด้านอรรถรส

ภาค	อรรถรสของละคร
เหนือ	เรื่องที่1 ครบทุรส น่าติดตาม รู้สึกผ่อนคลายทำให้คนดูได้มียิ้มเป็นช่วงๆ เรื่องที่2 สนุกสนาน แต่อาจจะดูโอเวอร์ไปเหมือนการ์ตูน เรื่องที่3 ครบรส ทั้งความตลก อารมณ์ขัน โรแมนติก ความผูกพันของครอบครัว เรื่องที่4 สนุกดี แต่วาปูเรื่องราวของตัวละครค่อนข้างนานไปหน่อย
อีสาน	เรื่องที่1 เป็นเรื่องที่สนุก เป็นหนังที่ทึ่งขึ้นมาเพื่อให้กำลังใจ เรื่องที่2 ดูแล้วอึดอัดว่าเมื่อไหร่จะจบ ไม่สนุก ดูโอเวอร์เกินไปขัดกับความเป็นจริง เรื่องที่3 เรื่องไม่น่าเบื่อมีการยิงมุกตลกมาเรื่อยๆ ครบรส น่าติดตาม เรื่องที่4 สนุก ไม่น่าเบื่อ ได้ทั้งความสนุกสนาน ตลกและความรู้
กลาง	เรื่องที่1 เข้าใจง่าย สนุก เหมาะกับทุกวัย คนทั่วไปและคนพิการดูได้ เรื่องที่2 เล่าเรื่องคนที่พยายามทำความดีแต่ดูเกินจริงไปบางช่วงรู้สึกขัดๆ เรื่องที่3 เรื่องนี้น่าติดตาม ครบรส ตลกแต่ทำให้เห็นอะไรใหม่ๆ เรื่องที่4 สนุก น่าติดตาม ได้สาระความรู้ด้วย
ใต้	เรื่องที่1 สนุก อินกับตัวละคร มีทั้งซึ้งและตลกปะปนกันไป เรื่องที่2 มีความฮา ความตลกเหมาะสม ครบรสดูแล้วสนุก เบาสมอง เรื่องที่3 สนุกสนาน สอดแทรกถึงวัฒนธรรมไทยในมุมใหม่ๆ ดูแล้วไม่เครียด เรื่องที่4 สนุกสนาน น่าติดตาม ได้ความรู้กลโกง

จากตารางแสดงความคิดเห็นกลุ่มคนทั้ง 4 ภาคเกี่ยวกับอรรถรสของละคร ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า อรรถรสของละครมีความสนุกสนาน ครบรส เข้าใจง่าย และน่าติดตาม มีทั้งตลก โรแมนติก และเป็นแรงบันดาลใจได้ มีส่วนน้อยให้ความเห็นว่า เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมนนั้นเรื่องราวเหมือนการ์ตูนดูไม่สมจริง ความสนุกหรือความสนุกสนานจึงน้อยไป และเรื่องที่4 อาชญากลคน 5G มีการปูเรื่องราวตัวละครนานเกินไป

3. ด้านเสียงบรรยาย ดนตรีประกอบ

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชมกลุ่มคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาคในด้านเสียงบรรยายและดนตรีประกอบของละครพบว่า เรื่องที่ 1 ความทรงจำใหม่

หัวใจเดิม เสียงประกอบละครมีความพอดี เสียงบรรยายต่าง ๆ สั้นไหล ไม่ติดขัด และไม่สร้างความรำคาญระหว่างการรับชม เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมน เสียงดนตรีเสียงบรรยายโดยรวมทุกอย่างลงตัว ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป เรื่องที่ 3 ลิเกร้อนล้าน(วิว) เสียงดนตรีประกอบมีความไพเราะ รวมถึงตัวละครเวลาที่ร้องลิเก และเรื่องที่ 4 อาชญากรคน5G ส่วนใหญ่ชื่นชอบเสียงดนตรีประกอบเหมาะสมฟังแล้วสั้นไหลดูเพลิน

“เรื่องนี้ดนตรีเพราะและชอบมาก นางเอกร้องลิเกได้เพราะดี และมีน้ำมาช่วยภาคทำให้หนังไหลลื่นดี” (นรินทร์พย์ แสงสุวรรณ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 11 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 3 ตารางแสดงความรู้สึกต่อเสียงบรรยายและดนตรีประกอบ

ภาค	เสียงบรรยายและดนตรีประกอบ
เหนือ	เรื่องที่1 ภาพรวมดี ฟังแล้วเข้ากับเนื้อเรื่อง เสียงบรรยายอาจจะเยอะกว่าละครทั่วไป แต่ไม่รำคาญ เรื่องที่2 พอดี ไม่มากไม่น้อย เหมาะกับเนื้อเรื่อง เรื่องที่3 มีความเหมาะสมมาก แคได้ยินนักแสดงร้องเพลงลิเกก็เพลินแล้ว เรื่องที่4 ค่อนข้างลงตัว เพราะเพลงประกอบขึ้นต้นเข้ากับฉากก็ขึ้นต้น
อีสาน	เรื่องที่1 ดนตรีเหมาะกับเนื้อเรื่อง เสียงบรรยายภาพเยอะ แต่รับได้ ถ้ามากกว่านี้อาจขาดอรรถรสในการดู เรื่องที่2 เสียงบรรยาย โอเค เหมาะสมมาก ดนตรีประกอบโอเค ดึงอารมณ์ได้ดี เรื่องที่3 เสียงดนตรีไพเราะ เสียงร้องลิเกก็ดีมาก เรื่องที่4 ดนตรีประกอบเข้ากับสถานการณ์ในแต่ละฉากได้ดี ไม่ได้ติดขัด
กลาง	เรื่องที่1 เสียงประกอบและดนตรีกำลังดี เข้ากับเนื้อหา เรื่องที่2 ชอบเพลงประกอบเหมือนยอดมนุษย์ ลงตัวทั้งดนตรีและเสียงบรรยาย เรื่องที่3 ดนตรีและเสียงเหมาะสม ชอบเสียงนางเอกร้องลิเก เรื่องที่4 เหมาะสม ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป และไม่ดังจนน่ารำคาญ
ใต้	เรื่องที่1 เสียงบรรยาย ดนตรีประกอบโอเค เหมาะสม ดึงอารมณ์ได้ดี เรื่องที่2 ลงตัว ทั้งดนตรีและเสียงบรรยาย เรื่องที่3 นางเอกเสียงใสดี ดนตรี เสียงบรรยายลงตัว เรื่องที่4 เหมาะสมกับเรื่อง เร้าอารมณ์ได้ดี

จากตารางแสดงความคิดเห็นกลุ่มคนทั้ง 4 ภาคเกี่ยวกับเสียงบรรยายและดนตรีประกอบของละคร ส่วนใหญ่แสดงความเห็นว่า เสียงบรรยายและดนตรีประกอบเข้ากับเนื้อหาของเรื่องราว ลื่นไหล ไม่สะดุด โดยเฉพาะเรื่องลิเกร้อยล้าน(วิว) ผู้ให้สัมภาษณ์จะชอบฟังเสียงร้องลิเกของนักแสดง โดยเฉพาะนางเอกของเรื่อง มีส่วนน้อยพบว่า เรื่องที่ 1 ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม มีเสียงบรรยายมากเกินไป แต่ยังอยู่ในระดับที่รับได้ ไม่รู้สึกรำคาญแต่อย่างใด

4. ด้านนักแสดง

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชมคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาค ในด้านนักแสดงพบว่า เรื่องที่ 1 ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม นักแสดงเล่นได้ดี ทำให้คนดูรู้สึกคล้อยตาม พระเอกเล่นเข้าถึงบทบาทของคนตาบอดจริง ๆ ขณะที่นางเอกก็แสดงได้ดีเช่นกัน เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมน มีความเห็นในสองมุมคือ นักแสดงเหมาะสม เข้าถึงบทบาทได้ดี ขณะที่ในอีกกลุ่มเห็นว่านักแสดงในเรื่องนี้แสดงเกินจริงมากเกินไป เรื่องที่ 3 ลิเกร้อยล้าน (วิว) นักแสดงมีความเหมาะสมกับบทละคร ตัวละครต่าง ๆ มีความสามารถและเกี่ยวข้องกับลิเกในชีวิตจริง และเรื่องที่ 4 อาชญากรคน 5G นักแสดงทุกคนในเรื่องเข้าถึงบทบาท เหมาะสม สามารถสร้างความสนุกและเฮฮาได้

“นักแสดงทุกคนถือว่าโอเค แต่ละคาแรคเตอร์ตัวละครไม่ได้มีใครเด่นเกินไป ทุกตัวเด่นเท่ากัน ไม่มีใครเป็นตัวหลัก ดูทีแรกสงสัยว่ามีพระเอกนางเอกไหม” (อินทนนท์ วงศ์ปทุม, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 8 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความรู้สึกที่มีต่อนักแสดง

ภาค	นักแสดง
เหนือ	เรื่องที่1 นักแสดงเล่นได้ดี โดยเฉพาะพระเอกที่เล่นบทคนกำลังจะมองไม่เห็นซึ่งสื่อออกมาได้ดีมาก เรื่องที่2 นักแสดงดูโอเวอร์ไปหมดทุกคนทำให้รู้สึกไม่อิน เรื่องที่3 นักแสดงเหมาะสมกับบทบาท เรื่องที่4 นักแสดงเป็นมืออาชีพเล่นได้ดีทุกคน
อีสาน	เรื่องที่1 แสดงได้ดีสมบทบาทดูแล้วเป็นธรรมชาติ ทั้งพระเอกและนางเอก เรื่องที่2 แสดงได้ดี ถ้าเป็นละครที่ให้เด็กดูก็ถือว่าเล่นได้สมบทบาท เรื่องที่3 เล่นได้ดี เหมาะสมกับบทบาท เรื่องที่4 เล่นเข้าขากันได้ดีมาก รับส่งมุขกันได้
กลาง	เรื่องที่1 พระเอกเล่นสมบทบาท ทำให้คนดูรู้สึกตามเลยว่าคนตาบอดรู้สึกอย่างไร เรื่องที่2 นักแสดงเล่นได้ดี เข้าถึงบทบาททุกคน เรื่องที่3 วางตัวนักแสดงได้เหมาะสมกับบทบาท 3น้ำช่วยให้ตลกและสนุกมากขึ้น เรื่องที่4 ส่วนใหญ่เป็นดาราที่มีชื่อเสียง เล่นได้ดีทุกคน
ใต้	เรื่องที่1 นักแสดงเล่นได้ดี เหมาะสมทั้งพระเอกและนางเอก เรื่องที่2 พระนางแสดงได้สมบทบาท รู้สึกชอบเด็กน้อยในเรื่อง น่ารัก แย่งซีนคนอื่นได้ เรื่องที่3 นักแสดงเป็นคนในแวดวงลิเก ทำให้เล่นได้สมบทบาท เรื่องที่4 นักแสดงเล่นได้สมบทบาทเหมาะกับเนื้อเรื่อง

จากตารางแสดงความคิดเห็นกลุ่มคนทั้ง 4 ภาคเกี่ยวกับนักแสดงพบว่า ส่วนใหญ่มีการคัดเลือกนักแสดงมาอย่างดี เล่นได้สมบทบาท โดยเฉพาะพระเอกเรื่องความทรงจำใหม่หัวใจเดิมที่รับบทเป็นคนสายตาเลือนรางใกล้จะมองไม่เห็นเล่นได้สมจริง ทีมนักแสดงในเรื่องลิเกร้อยล้าน(วิว) ก็เล่นได้สมบทบาททุกคนเพราะส่วนใหญ่อยู่ในแวดวงศิลปะและลิเก โดยเฉพาะ 3 น้ำ น้ำโย่ง น้านงและน้ำพวง จากรายการคุณพระช่วยมาช่วยเพิ่มความตลกและสนุกสนาน ส่วนเรื่องอาชญากรคน5Gก็คัดนักแสดงที่มีชื่อเสียงอย่าง ปั่นปั่น สุทัตตา อุดมศิลป์ , เบน ชลาทิศ เป็นต้น ทำให้ละครน่าดูมากขึ้น มีเพียงเรื่องซูปเปอร์แมน ที่มีความคิดเห็นแบ่งเป็นสองส่วน คือ

ส่วนหนึ่งมองว่า นักแสดงเล่นได้สมบทบาทดีแล้ว ขณะที่อีกส่วนหนึ่งมองว่า การแสดงไม่สมจริง แสดงเกินจริงซึ่งอาจเป็นเพราะบทบาทในเรื่องทำให้ ต้องแสดงออกมาเช่นนั้น

5. ด้านฉากและบรรยากาศ

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชมคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาค ในด้านฉากและบรรยากาศพบว่า เรื่องที่ 1 ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ส่วนใหญ่ ชื่นชอบฉากท้องเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะเวลาที่พระเอกและนางเอก ไปถ่ายภาพ เรื่องที่ 2 ซุปเปอร์แมน มีการแสดงความคิดเห็นหลากหลายถึงฉากที่ ชื่นชอบ อาทิ ฉากให้กำลังใจของครอบครัวแมน , ฉากโจรขโมยข้าวผัด และ ฉากที่แมนกำลังช่วยคนจะกระโดดตึก เป็นต้น เรื่องที่ 3 ลิเกร้อนล้าน(วิว) ส่วนใหญ่มีการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับความชอบในแต่ละฉาก อาทิ ฉากแสดงลิเก, ฉากที่พระเอกนางเอกคุยกันที่ตลาดน้ำ และฉากจบที่ประยุกต์ ลิเกเข้ากับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น และเรื่องที่ 4 อาชญากรคน 5G ส่วนใหญ่ มีความแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ได้แก่ ฉากการประชุมวางแผน, ฉากพยายามหลอกลวงและล้วงข้อมูลจากเหยื่อ และฉากสุดท้ายที่โดนตำรวจ จับทั้งแก๊งค์ เป็นต้น

“ชอบฉากหมู่บ้านมอญสวย และก็เพิ่งรู้ว่าชาวมอนอาศัยอยู่ตรงไหน บ้าง ซึ่งตนไม่รู้จริง ๆ ว่าคนมอญอาศัยอยู่ที่ไหนบ้าง” (ขวัญตา คงมา, การสื่อสาร ระหว่างบุคคล, 9 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 5 ตารางแสดงความรู้สึกต่อฉากและบรรยากาศ

ภาค	ฉากและบรรยากาศ
เหนือ	เรื่องที่1 ชอบฉากที่พระเอกอยู่บนสะพานมอญ พยายามจะถ่ายรูป เรื่องที่2 ฉากที่แม่นถูกหว่าสร้างภาพแล้วครอบครัวมาให้กำลังใจ เรื่องที่3 ชอบฉากเล่นลิเกโดยประยุักษ์กับหนังสมัยใหม่ เรื่องที่4 ฉากจบที่ทั้งแก๊งค์โดนตำรวจจับ
อีสาน	เรื่องที่1 ชอบฉากสะพานและหมู่บ้านมอญ เรื่องที่2 ชอบฉากที่แม่นเข้ามาช่วยคนกำลังจะกระโดดตึก เรื่องที่3 ชอบฉากที่นางเอกร้องลิเกทุกฉาก เรื่องที่4 ชอบฉากที่ทั้ง 5 คนประชุมวางแผน
กลาง	เรื่องที่1 ชอบฉากสะพานที่กาญจนบุรี เป็นฉากที่สวยงาม เป็นวิวธรรมชาติ เรื่องที่2 ฉากที่ครอบครัวมาช่วยให้กำลังใจแม่น เรื่องที่3 ชอบฉากจบเรื่องที่มีการเล่นลิเกไลน์สดผ่านสื่อออนไลน์ เรื่องที่4 ฉากแม่หมอกำลังหลอกเหยื่อ
ใต้	เรื่องที่1 ชอบฉากสะพานมอญและฉาคนั่งรถไฟ เรื่องที่2 ชอบฉากขโมยข้าวผัด เรื่องที่3 ชอบฉากที่นำอุปกรณ์มาประยุักษ์เล่นลิเก เช่น ซาลาปา หม้อ กระทะ เรื่องที่4 ฉากแม่หมอดูดวงหลอกหลวงเหยื่อ

จากตารางแสดงความคิดเห็นกลุ่มคนทั้ง 4 ภาคเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อฉากและบรรยากาศพบว่า ในละครเรื่องที่ 2 , 3 และ 4 มีความชอบฉากและบรรยากาศที่หลากหลายและแตกต่างกัน โดยเรื่องซูปเปอร์แมน ชื่นชอบฉากที่ครอบครัวของแม่นเข้ามาให้กำลังใจแม่นเมื่อรู้ว่าถูกโลกโซเซียลกล่าวหาว่าเป็นคนหลอกหลวง ฉากที่แม่นพยายามเข้าไปช่วยคนกำลังจะกระโดดตึก และฉากโจรขโมยข้าวผัดไปให้ลูก ๆ แม่นจับโจรได้ แต่สุดท้ายก็ซื้อข้าวผัดให้โจรและปล่อยตัวไป

เรื่องลิเกร้อยล้าน(วิว) ฉากที่ขึ้นขอบจะเป็นฉากเกี่ยวกับการเล่นลิเก ไม่ว่าจะเป็น ฉากที่นางเอกร้องลิเก ฉากประยุกต์เล่นลิเกกับภาพยนตร์อย่าง Star wars หรือ ไซอู ฉากที่นำอุปกรณ์มหรประยุคที่ใช้กับการเล่นลิเก เช่น ซาลาเปา หม้อและกระทะ เป็นต้น และฉากจบที่มีการไล่นสกลิเกผ่านช่องทางสื่อออนไลน์

เรื่องอาชญากรคน 5G ชอบฉากที่แก๊งค์ 5 คนมาประชุมวางแผนร่วมกัน ฉากที่แม่หมอกำลังหลอกลวงเหยื่อ และฉากจบที่ตำรวจจับกุมทั้ง 5 คนได้

ขณะที่เรื่องแรก ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ส่วนใหญ่ขึ้นขอบ ฉากสะพานมอญและหมู่บ้านมอญที่พระเอกนางเอกเดินทางไปถ่ายรูปร โดยให้เหตุผลว่า ภาพสวย เป็นธรรมชาติ และเมื่อถามถึงฉากหรือบรรยากาศที่ไม่ชอบในละครได้รับคำตอบว่า ไม่มีฉากใดที่รู้สึกไม่ชอบในละครเลย

ความคิดเห็นที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการในละคร

1. ความรู้สึกที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการ

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาคแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการ จากการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรำคาญแต่อย่างใด และต้องการให้เพิ่มเติมบริการเพื่อคนพิการ ได้แก่ ล่ามภาษามือ , คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพให้เพิ่มมากขึ้นได้

“ดูแล้วไม่รู้สึกรำคาญและรู้สึกว่าชื่นชมด้วยซ้ำ จริง ๆ รู้สึกว่าล่ามภาษามือภาพยังเลิกไป และอาจจะต้องหาล่ามภาษามือที่ดึงดูดด้วยบุคลิกหน้าตามากกว่านี้ ส่วนตัวหนังสือก็ไม่ต้องเน้นอะไรมากให้ตัวใหญ่ขึ้นกว่าเดิม”
(นิธิโรจน์ บุญญาวัฒน์นันท์, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 11 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความรู้สึกที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการในละคร

ภาค	ความรู้สึกที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการในละคร
เหนือ	ไม่รำคาญ คือรู้ว่าเป็นละครที่ทำมาเพื่อคนพิการ ซึ่งเคยเจอแบบนี้มาในโทรศัพท์ที่มี ล่ามภาษามือคอยแปลให้จึงไม่รู้สึกขัดอะไร เวลาดูหนังก็จะมิซิปได้เต็มเป็นเรื่องปกติ
อีสาน	ไม่รู้สึกรำคาญและรู้สึกชื่นชอบด้วย จริงๆรู้สึกว่าการล่ามภาษามือภาพยังเล็กไป และ อาจจะต้องหาล่ามภาษามือที่ดึงดูดด้วยบุคลิกหน้าตามากกว่านี้ ส่วนตัวหนังสือก็ไม่ ต้องเน้นอะไรมากให้ตัวใหญ่ขึ้นกว่าเดิม
กลาง	ไม่รำคาญ อยากให้รุ่มมีการทำภาษามือให้ขยายใหญ่ขึ้น บางคนสายตาไม่ดี ตัวหนังสือ ปรับเองได้ บางคนสายตาไม่เท่ากัน
ใต้	ไม่รำคาญ อยากให้เน้นมีล่ามภาษามือทั้งสองฝั่ง คือ ทั้งฝั่งซ้ายและขวาสำหรับคนหู หนวก ส่วนคนตาบอดอยากให้เพิ่มเสียงบรรยายให้ละเอียดขึ้นกว่านี้

จากตารางแสดงความรู้สึกของกลุ่มผู้ชมคนทั่วไปทั้ง 4 ภาคในด้านความรู้สึกที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการ ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ไม่รำคาญ รับชมได้โดยไม่ติดขัด และชื่นชมการจัดทำละครชุดดังกล่าว มีบางรายที่เสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มล่ามภาษามือทั้งสองฝั่ง ตัวอักษรคำบรรยายแทนเสียงควรมีขนาดใหญ่ขึ้น และเพิ่มเสียงบรรยายภาพให้มากขึ้นกว่านี้

2. บริการเพื่อคนพิการมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

จากการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนทั่วไปใน 4 ภูมิภาคแสดงให้เห็นเกี่ยวกับบริการเพื่อคนพิการมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร หรือต้องการให้เพิ่มเติมหรือปรับปรุงบริการเพื่อคนพิการอะไรอีกบ้าง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอยากให้มีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับล่ามภาษามือ คำบรรยายเสียง และเสียงบรรยายภาพต่าง ๆ เพื่อคนหูหนวกและคนตาบอดจะได้เข้าถึงละครมากขึ้น

“ถ้าจะให้คนหูหนวกกับคนตาบอดดูจริง ๆ ภาพของล่ามน่าจะใหญ่ขึ้นมามากอีกสักหน่อย ส่วนซับตัวหนังสือควรขยายขึ้นมาให้ใหญ่อีกนิด เพราะบางครั้งคนปกติก็อ่านไม่ค่อยทัน และบางฉากสีของตัวหนังสือก็กลืนไปกับพื้นข้างหลัง”
(จิตติมา จารุวรรณ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2564)

“สำหรับล่ามภาษามือ ทางทีมงานสามารถปรับให้ผู้ชมสามารถปรับขนาดได้หรือไม่ ถ้าปรับตรงนี้ได้เขาน่าจะมีสิทธิเลือกในการรับชมละคร” (วิลเลียม ตะวัน เช็กเคียวโรลิ, การสื่อสารระหว่างบุคคล, 9 พฤศจิกายน 2564)

ตารางที่ 7 ตารางแสดงความคิดเห็นต่อบริการเพื่อคนพิการในละครเหมาะสมหรือไม่

ภาค	ความคิดเห็นต่อบริการเพื่อคนพิการในละครเหมาะสมหรือไม่
เหนือ	ต้องการปรับล่ามภาษามือ ปรับขนาดให้ใหญ่ขึ้นได้หรือไม่ หรือสามารถเลือกปรับขนาดในการรับชมละครเองได้
อีสาน	ถ้าจะให้คนหูหนวกกับคนตาบอดดูจริงๆ ภาพล่ามน่าจะใหญ่ขึ้นมามากสักหน่อย ส่วนซับตัวหนังสือควรขยายขึ้นมาให้ใหญ่อีกนิด เพราะบางครั้งคนปกติยังไม่ทัน และบางฉากสีของตัวหนังสือก็กลมกลืนไปกับพื้นหลังทำให้มองเห็นไม่ชัด
กลาง	ถ้ามีคำบรรยายมากกว่านี้หรือครอบคลุมมากกว่านี้จะช่วยทำให้ผู้พิการทางการได้ยินเข้าใจมากขึ้น
ใต้	สำหรับคนตาบอดบางฉากยังบรรยายได้ไม่ละเอียด อาจจะเต็มเสียงบรรยายให้มากกว่านี้ ส่วนคนหูหนวกเน้นให้มีล่ามทั้งสองฝั่ง

จากตารางแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้ชมคนทั้ง 4 ภาคในด้านความคิดเห็นบริการเพื่อคนพิการในละครมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร พบว่า ส่วนใหญ่เหมาะสมแล้ว และสามารถปรับเพิ่มได้ในบางส่วน ได้แก่ ต้องการให้ทีมงานปรับขนาดล่ามภาษามือ ขนาดตัวอักษรคำบรรยายแทนเสียง และเพิ่มเสียงบรรยายสภาพแวดล้อมเพื่อคนตาบอดสามารถจินตนาการตามละครได้

ข้อสรุป

จากผลการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับละครชุด Drama for all พบว่ามีการแสดงความคิดเห็นจากผู้ชมละคร ไม่ว่าจะเป็นใน Facebook หรือ YouTube ที่เกี่ยวข้องกับละครชุด Drama for all ทั้ง 4 เรื่องส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นไปในทางสนับสนุนการผลิตละครชุด Drama for all และหลังจากได้ดูละครจบ นอกจาก

ความสนุกสนานแล้ว ยังได้รับรู้ปัญหาของคนพิการทางสายตา และสาระอื่น ๆ รวมถึงยังเสนอแนะให้ตัวละครในรูปแบบดังกล่าวออกมาเพิ่มอีก เพราะชื่นชอบทั้งเนื้อหาและนักแสดง แต่ไม่ได้มีการกล่าวถึงการให้บริการเพื่อคนพิการแต่อย่างใด

ขณะที่ผลการสัมภาษณ์ผู้ชมคนทั่วไปมีความเห็นต่อละครชุด Drama for all เกี่ยวกับละครทั้ง 5 ด้าน และการบริการเพื่อคนพิการ พบว่า

ในด้านเนื้อหา ผู้ชมส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นละครที่มีเนื้อหาเข้าใจง่าย มีสาระประโยชน์ เหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัย ทุกคนทั่วไปหรือคนพิการสามารถรับชมได้ โดยได้รับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อคนตาบอด , การทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน , การประยุกต์ศิลปวัฒนธรรมให้เข้ากับยุคสมัย และการป้องกันตัวจากการหลอกลวงจากมิจฉาชีพในยุคปัจจุบัน มีส่วนน้อยที่แสดงความคิดเห็นว่า ละครเรื่อง ซุปเปอร์แมน เนื้อหาไม่สมจริง

ด้านอรรถรส ผู้ชมส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ละครมีความสนุกสนาน ครบถ้วนทุกรสชาติ ไม่ว่าจะเป็น ซาบซึ้ง ตลก ขบขัน เมื่อรับชมแล้วให้เพลิดเพลิน น่าติดตามจนจบ มีเพียงบางส่วนแสดงความคิดเห็นว่า ละครเรื่อง ซุปเปอร์แมน เรื่องราวไม่สมจริง ทำให้ไม่น่าติดตาม และเรื่อง อาชญากรคน 5G มีการเล่าเรื่องราวของตัวละครนานเกินไปทำให้รู้สึกเบื่อ

ด้านเสียงบรรยายและดนตรีประกอบของละคร ส่วนใหญ่เห็นว่าเสียงบรรยาย ดนตรีประกอบเหมาะสมกับเนื้อหาของละครเป็นอย่างดี ผู้ชมไม่รู้สึกติดขัดแต่อย่างใด โดยเฉพาะเรื่อง ลิเกร้อยล้าน(วิว) ผู้ชมส่วนใหญ่ชื่นชอบเสียงร้องลิเกของนางเอกและตัวละครคนอื่น ๆ แต่มีบางส่วนที่แสดงความคิดเห็นว่า ละครเรื่อง ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม มีเสียงบรรยายมากเกินไปจึงรู้สึกอึดอัด แต่ยังอยู่ในระดับที่สามารถรับได้

ในด้านนักแสดง ส่วนใหญ่มองว่า นักแสดงทุกคนเล่นได้ดีเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ ช่วยทำให้ละครมีความสนุกสนานและสมจริงมากขึ้น โดยเฉพาะ

พระเอกเรื่อง ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ที่รับบทเป็นคนสายตาเลือนรางใกล้จะตาบอดเล่นได้สมบทบาท และเรื่อง ลิเกร้อยล้าน(วิว) ได้ 3 นำได้แก่ นำโย่ง นำพวง และนำนง มาเล่นในละคร ซึ่งสามารถช่วยสร้างสีสันให้สนุกสนานมากขึ้น มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นว่า นักแสดงละครเรื่อง ซุปเปอร์แมน แสดงเกินจริงมากเกินไปจนทำให้เรื่องราวดูไม่สมจริง

ด้านฉากและบรรยากาศพบว่า ฉากและบรรยากาศเหมาะสมกับเนื้อเรื่องรับชมแล้วไม่รู้สึกดัดจริตแต่อย่างใด และมีความชื่นชอบฉากและบรรยากาศที่แตกต่างกันไป แต่ละครเรื่อง ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ผู้ชมจะชื่นชอบฉากที่พระเอกกับนางเอกเดินทางไปถ่ายรูปรูปที่สะพานมอญ และละครเรื่อง ลิเกร้อยล้าน(วิว) ผู้ชมจะชื่นชอบฉากเล่นลิเกในละคร

ในด้านความรู้สึกที่มีต่อบริการเพื่อคนพิการ พบว่า ผู้ชมซึ่งเป็นคนทั่วไปมีความคิดเห็นว่า ไม่รู้สึกรำคาญแต่อย่างใด สามารถรับชมละครได้โดยไม่รู้สึกดัดจริต

และด้านความคิดเห็นต่อบริการเพื่อคนพิการในละคร พบว่า บริการเพื่อคนพิการที่มีอยู่ในละครมีความเหมาะสมแล้ว และสามารถเพิ่มเติมบริการได้อีก โดยมีการเสนอว่า ควรปรับขนาดภาพของล่ามภาษามือให้ใหญ่ขึ้น เพิ่มขนาดตัวอักษรของคำบรรยายแทนเสียง และเพิ่มเสียงบรรยายภาพให้มากกว่านี้

อภิปรายผล

จากการศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อละครชุด Drama for All ของสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคนทั่วไปเพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการนำเสนอละครชุด “Drama for All” และบริการเพื่อคนพิการในละครของไทยพีบีเอส สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส เป็นองค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ในฐานะองค์กรสื่อสารสาธารณะที่ไม่แสวงผลกำไร มีหน้าที่ในการผลิตรายการ

โทรทัศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสังคม ที่มีคุณภาพและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทย การผลิตละครชุด Drama for all ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนทั่วไปและคนพิการสามารถรับชมได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงเป็นหน้าที่หนึ่งขององค์กรสื่อสารสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า สื่อสาธารณะ เป็นสื่อที่ปราศจากอิทธิพลจากกลุ่มทุนเอกชนหรือรัฐบาล เนื่องจากไม่ต้องของบประมาณรัฐบาลหรือพึ่งพากลุ่มทุนเอกชน ทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ผ่านการนำเสนอความรู้และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม (บุญวรา สุขะโน และ อาชวิน อัครพิสิฐกุล, 2563)

ทั้งนี้ กลุ่มคนทั่วไปไม่ความคิดเห็นต่อละครชุด Drama for all ว่า เป็นละครให้ทั้งสาระและบันเทิง สามารถดูได้ทุกเพศทุกวัน ทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นคนทั่วไปหรือคนพิการ ซึ่งกลุ่มคนทั่วไปไม่รู้สึกรำคาญบริการเพื่อคนพิการที่มีอยู่ในละครแต่อย่างใด และสามารถเพิ่มเติมบริการเพื่อคนพิการเข้าไปในละครได้อีก ซึ่งการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นจะมีอิทธิพลหรือมีผลต่อเมื่อผู้รับสารเปิดรับ หรือใช้ข่าวสารนั้นเพื่อสนองความพึงพอใจของตน เช่น เพื่อเป็นคนทันสมัย เพื่อความรู้หรือเพื่อความบันเทิง โดยผู้รับสารมิใช่ผู้ถูกป้อนข่าวสาร หรือเฉื่อยชาคอยแต่รับข่าวสาร (Passive Audience) แต่เป็นผู้มีความกระตือรือร้น (Active Audience) มีบทบาทในการแสวงหา หลีกเลี้ยง หรือทำการเลือกสรรที่จะเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ตามความพึงพอใจของตนเอง (สุภาวัฒน์ สงวนงาม, 2557)

ขณะเดียวกันกลุ่มคนทั่วไปได้แสดงความคิดเห็นว่า หลังจากรับชมละครทำให้เข้าใจปัญหาของผู้พิการมากขึ้น และยินดีที่จะให้สถานีโทรทัศน์เพิ่มบริการต่าง ๆ เพื่อคนพิการได้อีก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีศาสตร์การเล่าเรื่องในสื่อสาร

ศึกษาซึ่งในภาพยนตร์หรือนิยาย มุมมองในการเล่าเรื่องคือ การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง (ขจิตขวัญ กิจวิสาละ, 2564, น. 28)

ข้อเสนอแนะ

1. สถานีโทรทัศน์และผู้ผลิตละครสามารถผลิตเนื้อหาละครเกี่ยวกับชีวิตของคนพิการเช่นเดียวกับเรื่อง ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ถึงวิธีปฏิบัติตัวที่ีระหว่างคนปกติกับคนพิการในการอยู่ร่วมกัน
2. สถานีโทรทัศน์สามารถจัดให้มีบริการเพื่อคนพิการเข้าไปในรายการต่าง ๆ ได้ และสามารถเพิ่มเติมบริการเพื่อคนพิการให้มากขึ้นกว่านี้ได้ เนื่องจากคนทั่วไปส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรู้สิดัดหรือรำคาญต่อบริการเพื่อคนพิการแต่อย่างใด
3. สำหรับการวิจัยในอนาคตสามารถศึกษาแง่มุมอื่นได้อีกหลากหลาย เช่น ความคิดเห็นของคนหูหนวกและ/หรือคนตาบอดต่อการเข้าถึงละครและรายการต่าง ๆ ของสถานี ความพึงพอใจต่อบริการเพื่อคนพิการในรายการโทรทัศน์ของคนหูหนวกและ/หรือคนตาบอด

บรรณานุกรม

- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2564). รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย. Dep. https://www.dep.go.th/images/uploads/files/situation_June64.pdf
- ขจิตขวัญ กิจวิสาละ. (2564). ศาสตร์การเล่าเรื่องในสื่อสารศึกษา. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- บุญวรา สมะโน, และ อาชวิน อัครพิสิฐกุล. (2563). สื่อสาธารณะกับบทบาทหน้าที่และความท้าทาย (ใหม่) ในยุคดิจิทัลที่ใคร ๆ ก็เป็นสื่อได้. Tdri. <https://tdri.or.th/2020/11/the-role-of-public-broadcaster/>.
- ละครไทยพีบีเอส. (26 กรกฎาคม 2564). DRAMA FOR ALL เร็ว ๆ นี้ทางไทยพีบีเอส DRAMA FOR ALL ละคร 4 เรื่องราว [วีดิทัศน์]. เฟสบุ๊ก. <https://www.facebook.com/thaipbsdrama/videos/3017308181842825>.
- ไทยพีบีเอส. (2564). ครั้งแรกกับความบันเทิงที่เข้าถึงผู้ชมทุกกลุ่มได้อย่างเท่าเทียม DRAMA FOR ALL โปรเจกต์ละครมิติใหม่จากไทยพีบีเอส. ไทยพีบีเอส. <https://program.thaipbs.or.th/Dramaforall>
- DRAMA FOR ALL โปรเจกต์ละครใหม่ ไทยพีบีเอส. (2564, 5 สิงหาคม). ผู้จัดการออนไลน์. <https://mgronline.com/drama/detail/9640000076512>
- สุภวัฒน์ สงวนงาม. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับชมรายการข่าวของสถานีโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ [สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยเนชั่น]. nation.ac.th. <http://it.nation.ac.th/studentresearch/files/5509133f.pdf>
- Thai PBS Big Sign. (15 สิงหาคม 2564). [LIVE ภาษามือ] 20.15-21.15 น. #DramaForAll เรื่อง ความทรงจำใหม่หัวใจเดิม ตอนที่ 2. [วีดิทัศน์]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=ler1gmt3XHU>.

สัมภาษณ์

ภาคเหนือ

กฤษฎี ทองแพง. ภาคเหนือ. จังหวัดเชียงใหม่. 13 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

พิมพ์ลอย รัตนมาส. ภาคเหนือ. จังหวัดน่าน. 13 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

จิตติมา จารุวรรณ. ภาคเหนือ. จังหวัดนครสวรรค์. 13 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

สิริวรรณ จันทิก. ภาคเหนือ. จังหวัดลำปาง. 13 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

จิรศักดิ์ หลักเมือง. จังหวัดเชียงราย. 13 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

อมรรัตน์ วิโล. ภาคเหนือ. จังหวัดเพชรบูรณ์. 13 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

ภาคอีสาน

นิธิโรจน์ บุญญาพัฒนานันท์. ภาคอีสาน. จังหวัดนครราชสีมา. 11 พฤศจิกายน
2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

สุพนพรรณ สุ่มมาตย์. ภาคอีสาน. จังหวัดอุบลราชธานี. 11 พฤศจิกายน 2564.
ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

สิฐาธร เนตรวิเศษ. ภาคอีสาน. จังหวัดชัยภูมิ. 11 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

ปนิดา คฤมย์. ภาคอีสาน. จังหวัดบุรีรัมย์. 11 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

กาญจนาพร ภัยเจริญ. ภาคอีสาน. จังหวัดสุรินทร์. 11 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

นรินทร์พย์ แสงสุวรรณ. ภาคอีสาน. จังหวัดขอนแก่น. 11 พฤศจิกายน 2564.
ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

ภาคกลาง

โกลน หลวงสกุล. ภาคกลาง. จังหวัดนนทบุรี 9 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)
ขวัญตา คงมา. ภาคกลาง. จังหวัดนครปฐม. 9 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)
กัลยาวรรณ เมตเตือน. ภาคกลาง. จังหวัดปทุมธานี. 9 พฤศจิกายน 2564.
ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

สุรัชชา หนองน้ำจัน. ภาคกลาง. จังหวัดสมุทรสาคร. 9 พฤศจิกายน 2564.
ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

วิลเลียม ตะวัน เช็กเคียวโรลิ. ภาคกลาง. จังหวัดสมุทรปราการ. 9 พฤศจิกายน
2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)

พันธกร มีศักดิ์ดี. ภาคกลาง. จังหวัดกรุงเทพฯ 9 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

ภาคใต้

สุชาดา วันทอง. ภาคใต้. จังหวัดนครศรีธรรมราช. 8 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

อินทนนท์ วงศ์ปทุม. ภาคใต้. จังหวัดสุราษฎร์ธานี. 8 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

พักปรารค์ คงทอง. ภาคใต้. จังหวัดตรัง. 8 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)
อันวา เอมมาทรัพย์. ภาคใต้. จังหวัดนราธิวาส. 8 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม.
(สัมภาษณ์)

สุชา ชินนพคุณ. ภาคใต้. จังหวัดสงขลา. 8 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)
ณภัทร จันทรคง. ภาคใต้. จังหวัดพัทลุง. 8 พฤศจิกายน 2564. ผู้ชม. (สัมภาษณ์)